

[Jørgen Andersen.]

I denne henseende hilser jeg med tilfredshed, at det foreliggende forslag tilgodeser nye kulturformidlingsaktiviteter under bistand af kyndigt museumspersonel. Variesende udstillinger af samlingernes detaljer i en levende og anskuelig form med eventuel relation til aktuelle situationer, oplysende foredragsvirksomhed og filmforevisninger vil utvivlsomt bidrage til en betydelig bedre forståelse i vide befolkningskredse og samtidig tilføre adskillige hjem nye adspredelser og glæde. Og så har jeg endda i denne forbindelse helt set bort fra museernes ubestridelige betydning for den videnskabelige forskning og for undervisningen i vore skoler.

Siden disse love om statstilskud til kunst- og kulturhistoriske museer sidste gang blev revideret i 1964, har vi kunnet notere en for visse steder endog meget kraftig ekspansion. På grund af lovenes maksimeringsbestemmelser har statens tilskud derfor ikke kunnet følge det øgede tilskud, som man har ydet på kommunalt plan. Derfor må det anses for rimeligt, at man nu fører disse tilskudssatser å jour og stabiliserer museernes økonomiske forhold. Det intensive arbejde, der ydes landet over, og den store interesse, som trods alt er kommet til udtryk ikke mindst gennem et stadig stigende gennemsnitsbesøgstal, fortjener opmuntring og støtte. Jeg finder det dog rimeligt, at man opretholder en maksimeringsbestemmelse i lovene, sådan at staten kan forudberegne sine andele. For at udelukke eventuelle misforståelser vil jeg i denne forbindelse gerne bede ministeren klargøre, om det i lovforslaget anvendte udtryk: tilskudsberettigede stedlige tilskud, alene dækker rene kommunale tilskud og ikke donationer og gaver.

Hvad angår J. F. Willumsen-museet i Frederikssund, så må vi vel bistå det afsvækkede regnskab med det foreslåede beløb på ca. 10.000 kr. Jeg føler mig imidlertid ikke fuldstændig overbevist om, at man ikke netop på dette felt medvirker til en principiel fejl-disposition, idet det kan danne præcedens for andre kommuner og sammenslutninger, som omfattes af tanker og ideer i lighed med Willumsen-museet uden at overskue de økonomiske konsekvenser for så senere, når tilbagetoget er afskåret, at komme til staten med deres besværigheder. Dette være på ingen måde sagt med under-

kendelse hverken af et frisk initiativ i Frederikssund by eller af Willumsens produktion, tværtimod. Jeg har den dybeste respekt for begge dele, men det forekommer mig, at erfaringerne herfra bør anspore til en skærpet agtpågivenhed over for fremtidige initiativer i denne retning for alles og ikke mindst for de involverede kunstneres skyld. Jeg hører også gerne ministerens udtalelser her til. Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslagene til vedtagelse.

Gunhild Due: Det er jo på høje tid, at disse love revideres, ikke mindst med hensyn til tilskuddene. Mange af museerne befinder sig i en katastrofal situation, og om de foreslåede beløb så er tilstrækkelige, kan man jo betvivle. Jeg mener i hvert fald, at lovene nok ret hurtigt må op til revision igen; specielt tror jeg, at tilskuddene til formidlende virksomhed og udadvendte aktiviteter i øvrigt er for små, og det har ministeren vist også en mistanke om.

Tanken om museumspædagoger kan jeg tilslutte mig. Det gælder dog i høj grad om at finde frem til de rigtige mennesker til jobbet, hvis det skal lykkes. Der må nok være plads til nogen eksperimentering på området.

Når jeg er bange for, at midlerne er for små til formidling i øvrigt, er det også, fordi jeg ønsker, at museerne kunne få råd til mere slæen på tromme for deres egen virksomhed, ikke kun på skoler og lignende steder, men også ved simpel annoncering og effektiv publikationsvirksomhed osv.

Kulturbetænkningen var jo lidt hård ved museerne, og jeg vil gerne gentage, hvad jeg før har sagt, at man ikke på den ene side kan sulte museerne økonomisk og så på den anden side skælde dem ud for at gøre for lidt. Først når man giver museerne rimelige økonomiske forhold, kan man stille de krav, som jeg også mener bør stilles.

Med hensyn til det vigtige område, der hedder uddannelse af medarbejdere, ser jeg, at tanken om en museumshøjskole er stillet i bero, og at man først vil indvinde erfaringer med kursusvirksomhed. Jeg vil gerne i udvalget høre lidt nærmere om, hvilken kursusvirksomhed der er planlagt; jeg ved, at mangelen på kvalificeret hjælp er stor.

Med hensyn til nyanskaffelser er vi jo